

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2018. szeptember 25. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t

A kábítószer-kereskedelem büntette kísérlete miatt I.rendű vádlott neve és társai ellen indult büntető ügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2018. február 8. napján kihirdetett 16.B.32/2016/82. számú **ítéletét megváltoztatja**, I.rendű vádlott neve I.r. vádlott cselekményét a Btk.176.§./1/ bekezdés III. fordulat szerinti kábítószer kereskedelem büntette kísérletének minősíti.

II.rendű vádlott neve II.r. és III.rendű vádlott neve III.r. vádlottak esetében a kábítószer kereskedelem büntette törvényhelye a Btk.176.§./1/ bekezdés III. fordulat.

I.rendű vádlott neve I.r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztést 4 /négy/ év 10 /tíz/ hónapra súlyosítja.

A II.r. és III.r. vádlott esetében a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejét 5-5 /öt-öt/ évre súlyosítja.

Az eljárás során lefoglalt, a Székesfehérvári Törvényszék Gazdasági Hivatal BL.00091/2016/1. bevételi számon kezelt 1.204.520.- /Egymillió-kettőszáznégyezer-ötszázhusz/ Ft-ból 1.200.000.- /Egymillió-kettőszázezer/ Ft-ra a III.r. vádlottal szemben vagyonelkobzást rendel el, mellőzve a lefoglalás megszüntetésére vonatkozó rendelkezést, míg a bűnügyi költség megfizetésének biztosítására visszatartott 4.520.- /Négyezer-ötszázhusz/ Ft-ot a III.r. vádlottnak rendeli kiadni.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét I.rendű vádlott neve I.r., II.rendű vádlott neve II.r. és III.rendű vádlott neve III.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A I.rendű vádlott neve I.r. vádlott esetében az első fokú bíróság határozatának kihirdetésétől a mai napig házi őrizetben, illetőleg bűnügyi felügyeletben töltött idő a szabadságvesztésbe beszámít oly módon, hogy egy nap szabadságvesztésnek 4 /négy/ nap házi őrizetben illetve bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

I n d o k o l á s :

A Székesfehérvári Törvényszék a 16.B.32/2016/82.szám alatti ítéletével I.rendű vádlott neve I.r.vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176.§ /1/ bekezdése szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettének kísérletében, mint társtettést. Ezért 3 év 10 hónapi szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztést börtön fokozatban rendelte végrehajtani. Kimondta, hogy az I.r. vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámította az I.r. vádlott által előzetes letartóztatásban és házi őrizetben töltött időt. Ez utóbbit akként, hogy négy nap házi őrizetnek egy napi szabadságvesztés felel meg. Elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 12.B.12.384/2013/51.szám alatti ítéletével, mely a Fővárosi Törvényszék

21.Bf.10.172/2014/15.szám alatti határozatával emelkedett jogerőre- kiszabott 2 év szabadságvesztés végrehajtását.

II.rendű vádlott neve II.r. vádlott bűnösségét 1 rb, a Btk. 176.§ /1/ bekezdése szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében, mint társtettes és 1 rb, a Btk. 178.§ /1/ bekezdése szerint minősülő kábítószer birtoklás büntetében állapította meg. Ezért halmazati büntetésül 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette. A próbaidőre elrendelte II.r. vádlott pártfogó felügyeletét.

Kimondta, hogy a szabadságvesztés utólagos végrehajtása esetén II.r. vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a kétharmad rész kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámította a II.r. vádlott által őrizetben illetve házi őrizetben töltött időt. Ez utóbbit akként, hogy négy napi házi őrizetnek egy napi szabadságvesztés felel meg.

III.rendű vádlott neve III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176.§ /1/ bekezdése szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében. Ezért 2 évi- 4 év próbaidőre felfüggesztett- börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte. A próbaidő tartamára elrendelte III.r. vádlott pártfogó felügyeletét.

Kimondta, hogy a szabadságvesztés utólagos végrehajtása esetén II.r. vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a kétharmad rész kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámította a II.r. vádlott által őrizetben illetve házi őrizetben töltött időt. Ez utóbbit akként, hogy négy napi házi őrizetnek egy napi szabadságvesztés felel meg.

Az eljárás során lefoglalt 1.204.520 Ft lefoglalását megszüntette, 1.200.000 Ft-ot elkobzott, míg a fennmaradó 4.520 Ft-ot visszatartotta a bűnügyi költség megfizetésének biztosítására. A lefoglalt kábítószer és válltáskát elkobozta, míg a további bűnjelek lefoglalását megszüntette és kiadni rendelte a vádlottaknak.

Kötelezte a vádlottakat egyetemlegesen illetve külön-külön a bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlottak terhére, I.rendű vádlott neve I.r. vádlott büntetésének súlyosítása, míg II.rendű vádlott neve II.r. és III.rendű vádlott neve III.r. vádlottak esetében hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás valamint eltérő minősítés érdekében jelentett be fellebbezést.

I.rendű vádlott neve I.r. vádlott és védője enyhébb minősítés és a büntetés enyhítése érdekében, míg II.r. vádlott védője a próbaidő mérséklése végett élt jogorvoslattal.

A fellebbviteli főügyészség átiratában és képviselője a másodfokú nyilvános ülésen az ügyészi fellebbezést már csak súlyosítást célzó formájában tartotta fenn. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. A bizonyítékok okszerű, logikus mérlegelésével túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg, melyet a Be. 352.§ /1/ bekezdés a/ pontja alapján csupán annyival kért kiegészíteni, hogy a rendőri ellenőrzés alá vont, II.r. vádlott által vezetett gépkocsiban ült III.r. vádlott is, a készpénzt tőle foglalták le. Jelezte továbbá, hogy I.rendű vádlott neve I.r. vádlott esetében a korábbi ítélet jogerőre emelkedésének dátuma az indoklási részben nem került feltüntetésre, ennek pótlására is indítványt tett. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás alapján okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére. A cselekmények minősítése is lényegében megfelel a kialakult ítélkezési gyakorlatnak, a Btk. 176.§ /1/ bekezdése szerint minősülő cselekményeknél azonban szükséges feltüntetni az elkövetési magatartást is, amely mindhárom vádlott vonatkozásában a III. fordulat szerinti „forgalomba hoz”.

A kiszabott büntetésekkel kapcsolatosan kifejtette, hogy azok indokolatlanul enyhék. A törvényszék enyhítő körülményként értékelte I.rendű vádlott neve I.r. vádlottnak a nyomozati eljárás során előadott részbeni beismerő vallomását. Tekintve azonban, hogy lényeges tényekre ez a vallomás nem terjedt ki, a bíróság az adott védekezést nem is fogadta el, így a részbeni beismerésnek elenyésző hatást lehet csak tulajdonítani. A cselekmény kísérleti szakban maradása az elfogásra tekintettel ugyancsak nem esik komoly súllyal latba. A felfüggesztett szabadságvesztés semmibe vétele az I.r. vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességet mutatja, ezért hosszabb tartamú, az 5 év középértékhez jobban közelítő büntetés kiszabása indokolt vele szemben. II.rendű vádlott neve II.r. vádlott esetében a halmazati büntetésként kiszabott, törvényi minimumban meghatározott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett büntetés ugyancsak enyhe. A cselekmény tárgyi súlyát növeli, hogy a kábítószer mennyisége csaknem elérte a jelentős mennyiséget. A belső arányosság követelményére is figyelemmel II.r. vádlott esetében a 7 éves középértéket jobban közelítő végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás felel meg a büntetési céloknak. III.rendű vádlott neve III.r. vádlott komoly közvetítői szerepet töltött be a cselekmény megvalósításában. Ez, valamint a vonatkozásában feltárt további nagyobb nyomatókú súlyosító körülmények és a belső arányosítás szükségessége indokolják vonatkozásában is a hosszabb tartamú, az 5 éves középértékhez jobban közelítő szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását. Az elkobozni rendelt készpénzzel kapcsolatosan hivatkozott arra, hogy az nem a bűncselekmény elkövetésének eszköze, hanem olyan vagyon, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetésével összefüggésben szerzett, így a Btk. 74.§ /1/ bekezdés a/ pontja értelmében vagyoneklobzás alá esik. Ennek megfelelően kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását, egyebekben pedig helybenhagyásra tett indítványt.

A másodfokú nyilvános ülésen az I.r. vádlott védője a fellebbezést változatlan formában fenntartotta. hivatkozott az elsőfokú ítélet részleges megalapozatlanságára, a cselekmény minősítéséhez fűzött jogi indokolás hiányosságaira. Utalt arra, hogy a kábítószer III.r. vádlott tette a gépkocsi csomagtartójába, a tényállás nem tartalmazza, hogy I.r. vádlott megnézte a csomagot, és visszament a lakáskulcsért az étterembe. Az I.r. vádlott ténybelileg elismerte a cselekményt, de a szándék és a célzat tekintetében tagadta a vádiratban foglaltakat. Sérelmezte, hogy a törvényszék nem fogadta el a védelmi bizonyítási indítványra kihallgatott **A.A.** és **B.B.** tanúként tett előadásait. A minősítés kapcsán foglalkozott a kereskedés és forgalomba hozatal kérdésével, valamint azzal, hogy a cselekmény befejezett alakzata vagy annak kísérlete valósult-e meg. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a kereskedésre a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján maga sem tudott következtetést vonni. E logika mentén a védelem a forgalomba hoz elkövetési magatartást sem látja bizonyítottnak, az elsőfokú bíróság ítéletében nem adta indokát annak, hogy ezen megállapítását mire alapozta. Az I.r. vádlott a forgalomba hoz elkövetői magatartásának egyetlen tényállási elemét sem kezdte meg, ezen, a Btk. 176.§-a szerinti bűncselekmény kategórián belül adott magatartása legfeljebb előkészületnek minősülhetne csak, amely beleolvad a saját fogyasztásra szánt kábítószer megszerzésével elkövetett enyhébb minősülésű kábítószer birtoklásának büntetébe. Kérte megvizsgálni a társtetteség kérdéskörét is utalva arra, hogy a védelem e körben sem tudja elfogadni a törvényszék által elfoglalt álláspontot. Ezért indítványozta a cselekménynek befejezett alakzatú, a Btk. 178.§ /1/ bekezdése szerinti minősítését azzal, hogy a vádlott azt tettesként követte el. Végül hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket megfelelően ismerte fel, nagyon helyesen döntő jelentőséget tulajdonított az időmúlásnak és annak, hogy a cselekmény kísérleti szakban megrekedt. Hivatkozott arra, hogy az ügyészség a súlyosítást célzó fellebbezés keretében további bünteteskiszabási tényezőket nem jelölt meg. Utalt arra, hogy a védelem az adott minősítés mellett is lehetőséget lát a büntetés enyhítésére, de amennyiben az ítéletábra az eltérő minősítés mellett döntene, az szükségszerűen az enyhébb büntetés irányába hatna.

II.rendű vádlott neve II.r. vádlott védője az iratoknak némiképp ellentmondóan előadta, hogy a II.r. vádlott és ő is a kihirdetését követően tudomásul vették a törvényszék egyébként teljes mértékig megalapozott ítéletét, nem támadják a próbaidő tartamát sem, ezért az ítélet helybenhagyását kérte.

III.rendű vádlott neve III.r. vádlott védője végső soron ugyancsak erre tett indítványt felvetve azonban, hogy az adott cselekmény leginkább a kábítószer átadásával, mint elkövetési magatartással valósult meg. Sérelmezte, hogy ezt a törvényszék nem látta megállapíthatónak, ám annak indokairól nem számolt be az ítéletben. Utalt ezzel együtt is arra, hogy a kiszabott büntetés megfelelő, a büntetés súlyosítása nem indokolt, a vádlott életvezetése rendezett. Időközben megnősült, gyermeke született, ugyanazon a munkahelyen dolgozik az elsőfokú eljárás óta is.

A másodfokú nyilvános ülésen megjelent vádlottak csatlakoztak a védőik által előadottakhoz.

A fellebbezésre tekintettel az ítéletábra a Be. 590.§ /1/ és /2/ bekezdése értelmében a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, az indokolás helyességét és az eljárási szabályok betartását függetlenül attól, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

Ennek során a Be.870.§ /1/ bekezdésére, - amely azt mondja ki, hogy a 2018.július 1.napjától hatályos 2017.évi XC. tv. hatályba lépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásokban az ezt megelőzően, a korábbi szabály szerint végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha ezt a törvény jelenleg már másképp szabályozza- megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett olyan eljárási hibát, mulasztást, amely miatt bármely bizonyítékot is ki kellett volna rekeszteni a bizonyítéki körből.

A tényállás megállapításához a bíróság számára számos - köztük az objektívhoz közelítő - adat, bizonyíték állt rendelkezésére. Az iratok szerint az ügyben bírói engedélyhez nem kötött titkos nyomozati munka folyt. A nyomozóhatóság célirányos megfigyelést végzett. A rendőrség, miután a vádlottak találkozásának idejéről tudomást szerzett végig követte a vádlottak mozgását, figyelték azt is, amikor III.rendű vádlott neve III.r. vádlott a C.település D. utcában leparkolva magához vette egy táskában a kábítószer. Figyelemmel kísérték azt is, amikor I.rendű vádlott neve I.r. és III.rendű vádlott neve III.r. vádlott a 2.számú ház belső udvarán találkoztak, majd megtörtént a kábítószer átadás-átvétele, az I.r. vádlott gépkocsijának csomagtartójába került a marihuánát tartalmazó táskák. Azt is be tudták azonosítani a közelben figyelő rendőrök, hogy ezt követően az I. és III.r. vádlott felmentek I.r. vádlott lakásába. A figyelés eredményeként lényegében tettenérés történt, I.rendű vádlottat a E. Étteremből állították elő, míg II. és III.r. vádlottat a közelben vonták igazoltatás alá. Az I.r. vádlott gépkocsijában tartott szemle alkalmával előkerült a marihuána, melyet lefoglalását követően vegyész szakértő vizsgált. Rendelkezésre állt ezen felül botanikus, toxikológus szakértői vélemény is. A rendőri ellenőrzés eredményeként előkerült a marihuána vételára is. Ezek a bizonyítékok nagyrészt aggálytalanul megállapíthatóvá tették a tényállást. Kimutatásra került a nyomozati szakban a vádlottak által használt telefonok kapcsolatrendszere is, megállapítható volt, hogy I. és III.r. vádlottak egymással kapcsolatot tartottak, hívásaik 2015.decemberében illetve 2016.február 12-ét megelőzően megszaporodtak. Kimutatható volt az is, hogy II. és III.r. vádlott is többször folytatott beszélgetést, de az is kiolvasható ezen adatokból, hogy II.és III.r. vádlottak beszélgetését követően I.és III.r. vádlott is telefonált egymással. Ezen bizonyítékok tükrében lehetett vizsgálni, összevetni az egyes vádlotti előadásokat. A törvényszék ennek keretében figyelemmel volt a vádlottak kihallgatásainak körülményeire is. Helytállóan állapította meg, hogy II.és III.r. vádlottak vallomása azon túl, hogy minden lényeges körülményt illetően egyezőséget mutat azzal

együtt, hogy összebeszélésre a kihallgatásuk előtt nem nyílt lehetőség. Az általuk elmondottakat pontról-pontra leigazolták az egyéb bizonyítékok is, így azokra tényállás építhető.

I.r. vádlott vonatkozásában ugyancsak nem tévedett, amikor igen részletesen, minden egyes felvetést ugyancsak alaposan megvizsgálva jutott arra a következtetésre, hogy I.r. vádlott egyes vallomásai, előadásai önmagukban sem következetesek, de ellentmondásban vannak a II. és III.r. vádlott vallomásával és az egyéb bizonyítékokkal is.

Hosszasan foglalkozott a bíróság a marihuana tényleges átadás-átvételének körülményeire tett II.r. vádlotti védekezés azon részével is, amely a kannabis növény egyedek beszerzésének, kereskedelmi forgalomba hozhatóságának érdekében kifejtett tevékenységére, a lakásban tartott házkutatás alkalmával fellelt marihuana növényi törmelék beazonosíthatóságára vonatkozott. Mint ahogy maga is hivatkozott rá a botanikus szakértő bevonásával sem volt cáfolható II.r. vádlott védekezése, mely szerint a már szárításra kifejtett egyedeket nem ő nevelte, azokat egyik sétája közben az út melletti termőterületen lelte fel.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a tényállásnak a mérlegeléssel megállapított része sem támadható alappal. A tényállás a Be.593.§ /1/ bekezdés a/ pontja alapján,- ahogy arra a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott,- személyi részében csak annyiban szorul kiegészítésre, hogy I.r. vádlott esetében a korábbi ítélet 2015.április 24. napján emelkedett jogerőre. A 7.oldal 2.bekezdését annyival egészíti ki az ítélet tábla szintén a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően, hogy a rendőri intézkedés alkalmával II. és III.r. vádlott ült a gépkocsiban. Az összesen 1.204.520 Ft-ot III.r. vádlottól foglalták le.

Ezzel a kiegészítéssel és pontosítással a törvényszék ítéletének tényállása teljes mértékig megalapozott, így a Be. 593.§/3/ bekezdése értelmében alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségére.

A cselekmények minősítése azonban mindhárom vádlott esetében korrekcióra szorul. Egyrészt azért, mert a törvényszék nem jelölte meg az adott törvényhelyeken belül a konkrét elkövetői magatartást. A minősítéshez fűzött jogi indokolásból kitűnően az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy mindhárom vádlott esetében a forgalomba hozatalra, illetve annak szándékára lehet következtetni. Az I.r. vádlott védőjének érvelésével szemben ez a jogi álláspont helytálló I.r. vádlott esetében is, azzal, hogy a cselekmény nála kísérleti szakban megrekedt. A rendelkezésre álló iratokból megállapíthatóan I.r. vádlottat a nyomozóhatóság megfigyelte annál is inkább, mert korábban szintén kábítószer-kereskedelem büntetnének kísérlete miatt jogerősen elítélték. Az is fontos tényezőként szerepel az ügyben, hogy a közvetítői szerepet betöltő III.rendű vádlott őt kereste fel, neki ajánlotta fel a nagymennyiségű és nem mellelleg 1.200.000 Ft vételáru kábítószer. Korábbi életvezetését is tekintve összességében mindezek a körülmények - s nem csupán a kábítószer mennyisége- engednek arra következtetni, hogy magatartása több elemet mutat pusztán megszerzésnél, mint elkövetői magatartásnál, kizárható a kábítószernek saját fogyasztás céljából történő megvásárlása. Ezért nem kerülhetett sor a másodfokú eljárásban I.r. vádlott cselekményének a Btk. 178.§-a szerinti minősítésére.

Az elsőfokú bíróság mindhárom vádlottat társtetteségben mondta ki bűnösnek. Az ítélet tábla megítélése szerint ez csak II. és III.r. vádlottak vonatkozásában állapítható meg. Ők valóban szándékegységben közösen valósították meg a kábítószer-kereskedelmet. Megszervezték a

marihuána szállítását, átadását, a vételárat átvették. Ezzel az ő cselekményük befejezetté vált. Az I.r. vádlottal közös törvényi tényállás megvalósításáról ekként nem beszélhetünk, I.r. vádlott tette a terhére rótt bűncselekménynek.

Mindezekre tekintettel az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a Be.606.§ /1/, /2/ és /4/ bekezdése alapján megváltoztatta, I.r. vádlott cselekményét a Btk. 176.§ /1/ bekezdés III. fordulat szerinti kábítószer-kereskedelem büntette kísérletének minősítette. II.r. és III.r. vádlott esetében a kábítószer-kereskedelem törvényhelyét annyiban pontosította, hogy megjelölte az /1/ bekezdésen belül a III. fordulatot, mely a forgalomba hoz elkövetési magatartást jelenti.

I.r. vádlott cselekményét a törvény 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény. A büntetés kiszabásakor irányadó középérték 5 év. Az I.r. vádlott a jelen eljárásban terhére rótt bűncselekményt ugyanilyen bűncselekmény miatt kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el, vagyis láthatóan nem okult korábbi büntetéséből. A cselekmény tárgyi súlyát emelő tényező, hogy mintegy 2 %-kal tér el a jelentős mennyiség alsó határától. Ugyanakkor a cselekmény kísérleti szakban maradt, a védett jogi tárgy, az emberi egészség védelméhez fűződő társadalmi érdek nem sérült azáltal, hogy a kábítószer nem került ki a kereskedelmi forgalomba. Erre is figyelemmel volt az ítélet tábla, amikor nagyobb mértékű súlyosítást nem látott indokoltnak, ezzel együtt is, -a középértékhez jobban közelítően- 1 évvel felemelte a szabadságvesztés tartamát.

A II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában a személyi oldalon jelentkező enyhítő körülményekre, feltáró jellegű beismerő vallomásukra, megbánásuk őszinteségére figyelemmel az elsőfokú bírósággal azonosan az ítélet tábla is úgy látta, hogy a büntetési célok elérése érdekében esetükben nem szükséges végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazása, a pártfogó felügyelettel kísért, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés is alkalmas esetükben a büntetési célok elérésére. A nagyobb visszatartó erő érdekében azonban a másodfokú bíróság a felfüggesztés próbaidejét a maximális 5 éves tartamra felemelte. A próbaidő alatti pártfogó felügyelői támogatás, de egyben szigorú figyelemmel kísérés mellett ezen hosszabb időszak alatt a vádlottak bizonyíthatják, hogy érdemesek voltak a bíróság bizalmára.

Ahogy arra a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott, a III. r. vádlottól 1.204.520 Ft került lefoglalásra. Ebből 1.200.000 Ft a kábítószer vételára volt, míg a fennmaradó 4.250 Ft III.r. vádlott tulajdonát képezte. A törvényszék az 1.200.000 Ft vonatkozásában a Btk. 72.§ /1/ bekezdés a/ pontjára alapítva tévesen elkobzást alkalmazott. A lefoglalt összeg ugyanis nem a bűncselekmény elkövetésének eszköze, hanem olyan bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyon, amelyet a III.r. vádlott a bűncselekmény elkövetése- a kábítószer értékesítése- során szerzett. Ekként a Btk. 74.§ /1/ bekezdés a/ pontja alapján arra nézve vagyonelkobzást kell alkalmazni. Itt jegyzi meg az ítélet tábla, hogy elkobzás, vagyonelkobzás esetén a lefoglalást nem kell előzetesen megszüntetni, ezért az erre vonatkozó rendelkezést mellőzni volt szükséges. A fennmaradó 4.250 Ft III.r. vádlott pénze volt, amely a bűncselekménnyel nem hozható összefüggésbe, ezért a lefoglalás megszüntetését követően azt a III.r. vádlottnak kell kiadni. Ennyiben korrigálta az ítélet tábla a törvényszék adott ítéleti rendelkezését, vagyis az 1.200.000 Ft-ra nézve vagyonelkobzást rendelt el, míg a bűnügyi költség megfizetésének biztosítására visszatartott 4.520 Ft-ot III.r. vádlottnak rendelte kiadni nem érintve egyebekben az őt terhelő bűnügyi költség megfizetésének biztosítása érdekében történő visszatartásra vonatkozó rendelkezést.

Tekintve, hogy a törvényszék ítéletének további rendelkezései törvényesek a másodfokú bíróság az ítéletet egyebekben I.r., II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában a Be. 605.§-a alapján helybenhagyta.

I.r. vádlott esetében az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig házi őrizetben töltött idő beszámítása a Btk. 92.§ /1/ és /3/ bekezdés a/ pont II. fordulátán alapszik.

Győr, 2018. szeptember 25.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
előadó bíró

Dr. Élő András sk.
bíró

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Székesfehérvári Törvényszék 2018. február 8. napján kelt 16.B.32/2016/82. számú ítélete a megváltoztatott rész kivételével 2018. szeptember 25. napján jogerős és a felfüggesztett rész kivételével végrehajtható.

Győr, 2018. szeptember 25.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke